

Život Cirkvi

Ročník 15

28/2009

Cyrilo-metodská púť v Nitre

Sekularizácia v Cirkvi

Jednou z úloh, ktorú stanovil Svätý otec, Benedikt XVI. na začiatku Roku kňazov, je obnova kňazskej identity, ktorá je založená na vernosti vlastnému povolaniu. Hoci kňazské povolanie stále požíva úctu a v porovnaní s masívnym rozpadom manželstiev aj väčšiu stabilitu, je otázne, či ho kňazi prežívajú skutočne uprostred Cirkvi a majú z neho radosť. Udalosti po Druhom vatikánskom koncile naznačujú, že duchovná obnova kňazov je potrebná.

Sekularizácia v pôvodnom slova zmysle znamenala vytvoriť také prostredie, aby sa mohli prejaviť zákonitosti, ktoré do stvorenstva vložil Boh. Šlo teda o proces, ktorý toto rešpektoval a neznamenal odtrhnutie sa od Boha. Po Francúzskej revolúcii v 18. storočí však rastie v Európe snaha vytlačiť náboženstvo z verejného života do súkromnej sféry. Náboženské argumenty pritom patri do verejnej diskusie. Takýto postoj voči náboženstvu prechovávali osvietenci, neskôr sa ním inšpirovali stúpenci komunistického hnutia najmä v krajinách strednej a východnej Európy. Takto sa zo sekularizácie stal rýchlo sekularizmus, ktorý nielenže vytlačal náboženstvo z verejného života, ale v krajnom prípade aj popieral akékoľvek duchovné potreby jednotlivca. Táto línia je na starom kontinente stále silná. Často sme svedkami neúcty voči kresťanom či vytlačania kresťanského pohľadu na mravnosť na okraj spoločnosti. V každom prípade, sekularizácia je kľúčovým termínom pre pochopenie života našej spoločnosti.

Problém vzťahu Cirkvi a štátu v súvislosti s úlohou obnoviť kňazskú identitu je však trochu širší a súvisí s vnútorným zápasom, ktorý sa po Koncile v samotnej Cirkvi vedie. Nie je to boj znepriatelených skupín, skôr hľadanie kľúča pre pochopenie vzťahu Cirkvi so svetom, pri zachovaní identity oboch. Ak hovoríme o obnove kňazskej identity, nemôžeme obísť formáciu budúcich klerikov. Práve na túto tému predniesol 3. júna pred rektormi pápežských kolégií zásadný prejav sekretár Kongregácie pre katolícku výchovu, Jean – Louis Brugués.

Podľa sekretára sekularizácia v Európe spôsobila pád kresťanskej kultúry. Naša mládež nepozná katolícku doktrínu, dejiny Cirkvi a jej mravnosť. Rovnaká skúsenosť a vedomosti však čoraz častejšie chýbajú aj budúcim seminaristom. Brugués navrhuje začať pobyt v seminári formačným rokom, ktorému bude dominovať systematická katechéza a vzdelávanie v oblasti katolíckej kultúry. A pýta sa: Načo sú encyklopedické vedomosti z rôznych odborov, ak chýba základná kresťanská formácia? Je rozumné rozširovať formáciu v oblasti humanitných vied či mediálnej výchovy, ak

dotyčný neprešiel systematickou katechizáciou? Odporúča vybrať si viac hĺbku ako šírku, syntézu ako rozptyľovanie sa detailmi. Komu totiž chýba vedomosti a skúsenosť s kresťanskou kultúrou, ťažko dokáže spraviť rozhodujúci krok smerom k teológii. Úvaha sekretára Kongregácie pre katolícku výchovu nepatrí len krajinám západnej Európy, ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať. Rozpad tradičnej rodiny, ktorého sme aj na Slovensku v posledných rokoch svedkami, okrem iného spôsobuje vážnu trhlinu pri odovzdávaní katolíckej viery. Deti z rozbitých rodín, či takých, kde sa žije praktický ateizmus, nie sú už ani v religióznych oblastiach žiadnou výnimkou.

Osobitnú pozornosť v prejave Bruguésa si zasluhuje porovnanie dvoch generácií. Na jednej strane vidí silnú generáciu pokoncilových teológov, pre ktorých sa otvorenosť voči svetu, po ktorej toľko volal Druhý vatikánsky koncil, stala obrátením sa ku sekularizácii, a teda procesom prispôsobovania sa svetu. V dôsledku týchto procesov príslušnosť k Cirkvi vystriedalo osobné presvedčenie. Keďže chýba odovzdávanie viery v katolíckej tradícii, ono stojí na počiatku mnohých dnešných kňazských povolaní. Naši veriaci sa usilujú dosiahnuť mier a spravodlivosť, zúčastňujú sa humanitárnych aktivít, ale veria vo večný život? Angažujeme sa v etických otázkach, ale hovoríme ešte o hriechu a milosti?

Dnes sme podľa sekretára kongregácie svedkami paradoxnej situácie. Pre staršiu generáciu kňazov, ktorá vyrástla v tradičnej kresťanskej rodine aj proces sekularizácie zahŕňa hodnoty, kde sa dá spolupracovať. Mladší kňazi, ktorí neraz na stabilné kresťanské prostredie a katechizáciu šťastie nemali, a teda vyrástli od mala v sekularizovanej spoločnosti, oveľa intenzívnejšie vnímajú potrebu zachovania katolíckej identity skrze hodnoty, ktoré nás od života spoločnosti vždy budú odlišovať. Po Koncile dominoval prvý prúd, v osemdesiatich rokoch najmä pod vplyvom pápeža Jána Pavla II. došlo k obratu. Dnes stále viac rastie počet tých kňazov a laikov, ktorí žiadajú jasné pridržiavanie sa hodnôt, ktoré sú základom našej identity.

Začínajúci sa Rok kňazov je výbornou príležitosťou na obnovenie kňazskej identity. Zároveň to môže byť rokom kladenia otázok, v čom sa v duchu Kristových slov máme odlišovať od tohto sveta. Výchova budúcich kňazov nie je ľahká. Francúzsky biskup však jasne naznačil, že cesta prispôsobovania sa nikam nevedie. Východiskom sa musí stať systematická katechizácia a výchova k hodnotám, ktorá posilnia našu identitu.

Anton Ziolkovský

Slová Svätého Otca pred a po modlitbe Anjel Pána

Vatikán (6. júla, RV) – Svätý Otec sa v nedeľu s veriaci-
mi pomodlil mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou
sa im prihovoral v duchu úcty tak charakteristickej pre
prvú júlovú nedeľu - k najvzácnejšej Kristovej krvi.

Drahí bratia a sestry,

v minulosti bola prvá nedeľa v mesiaci júli charak-
terizovaná úctou k Najsvätejšej Kristovej krvi. Niektorí
moji ctihodní predchodcovia v minulom storočí túto úctu
potvrdili a blahoslavený
Ján XXIII. apoštolským
listom *Inde a primis* (30.
júna 1960) objasnil jej
význam a schválil Li-
tanie k predrahej krvi
Krista Pána.

Téma krvi súvisí
s veľkonočným ba-
ránkom a má vo Svä-
tom písme prvoradý
význam. Pokropenie
krvou obetovaných
zvierat v Starom zákone
predstavovalo a ustano-

vovalo zmluvu medzi Bohom a ľudom, ako to čítame
v Knihe Exodus: „Tu Mojžiš vzal krv, pokropil ňou ľud
a povedal: „Hľa, toto je krv zmluvy, ktorú Pán uzavrel
s vami na základe všetkých týchto slov!“ (Ex 24, 8).

Na tieto slová sa výslovne odvoláva Ježiš pri Posled-
nej večeri. Keď obetuje kalich, učeníkom hovorí: „Toto
je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých
na odpustenie hriechov“ (Mt 26, 28). A skutočne,
počnúc bičovaním cez prebodnutý bok až po smrť na
kríži vylial Kristus všetku svoju krv ako pravý Baránok
obetovaný za všeobecné vykúpenie. Spásnu cenu jeho
smrti výslovne potvrdzujú mnohé časti Nového zákona.
Postačí však, ak v tomto Roku kňazov zacitujeme
krásne vyjadrenie z Listu Hebrejom: „Ale keď prišiel

Kristus... raz navždy vošiel do Svätyně, a to nie s krvou
capov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou, a tak získal
večné vykúpenie. Lebo ak už krv capov a býkov a po-
pol z jalovice pokropením poškvmených posväcuje,
aby boli telesne čistí, o čo viac krv Krista, ktorý skrze
večného Ducha sám seba priniesol Bohu na obeť bez
poškvrny; očistí nám svedomie od mŕtvych skutkov,
aby sme mohli slúžiť živému Bohu“ (9, 11 – 14).

Drahí bratia, v Knihe
Genezis je napísané, že
krv Ábela, ktorého zabil
jeho brat Kain, volá zo
zeme k Bohu (porov. 4,
10). Žiaľ, tak ako včera
ani dnes toto volanie ne-
ustáva, lebo v dôsledku
násilia, nespravodlivosti
a nenávisť sa naďalej pre-
lieva ľudská krv. Kedy sa
my ľudia naučíme, že ži-
vot je posvätný a že patrí
iba Bohu? Kedy pochopí-
me, že všetci sme bratia?

Na toto volanie za preliatu krv, ktoré sa dvíha k Bohu
z toľkých kútov zeme, odpovedá Boh krvou svojho
Syna, ktorý dal za nás život.

Kristus na zlo neodpovedal zlom, ale dobrom, svo-
jou nekonečnou láskou. Kristova krv je zárukou Božej
vernej lásky k ľudstvu. Hľadiac na rany Ukrižovaného,
každý človek môže aj v situácii krajnej morálnej
biedy povedať: Boh ma neopustil, miluje ma, dal za
mňa život a tak mi navrátil nádej.

Panna Mária, ktorá pod krížom spolu s apošto-
lom Jánom prijala testament Ježišovej krvi, nech nám
pomôže odhaliť neoceniteľné bohatstvo tejto milosti
a pociťovať zaň vnútornú a trvalú vďačnosť.

Preložila Mária Spišáková/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Encyklika Caritas in Veritate

Vatikán (8. júla, RV) – V stredu v katechéze generálnej
audiencie sa Benedikt XVI. bližšie zameral na svoju
encykliku *Caritas in Veritate*.

Drahí bratia a sestry,

moja nová encyklika *Caritas in veritate*, ktorá bola
oficiálne predstavená včera, sa v základnom pohľade in-
špiruje úryvkom z Listu sv. Pavla Efezanom, v ktorom
apoštol hovorí, že treba konať podľa pravdy v láske:
„Žíme podľa pravdy, v láske všestranne vrastajme do
toho, ktorý je hlavou, do Krista“ (4, 15). Láska v prav-
de je teda hlavnou hnacou silou skutočného rozvoja
každej osoby i celého ľudstva. Preto sa okolo zásady

caritas in veritate odvíja celá sociálna náuka Cirkvi. Iba
láskou osvetlenou rozumom a vierou možno dosiahnuť
také rozvojové ciele, ktoré budú mať humánnu a huma-
nizujúcu hodnotu. Láska v pravde „je zásadou, okolo
ktorej sa odvíja sociálna náuka Cirkvi a ktorá nadobúda
operatívnu formu orientačných kritérií“ (6). Encyklika
hneď v úvode pripomína dve základné kritériá: spr-
avodlivosť a spoločné dobro. Spravodlivosť je integrál-
nou súčasťou lásky prejavovanej „skutkom a pravdou“
(1 Jn 3, 18), na ktorú vyzýva apoštol Ján (porov. 6).
A „milovať niekoho značí chcieť jeho dobro a účinne
sa oň usilovať. Okrem individuálneho dobra jestvuje

aj dobro spojené so spoločenským životom ľudí... O to účinnejšie milujeme bližného, o čo viac sa usilujeme“ o spoločné dobro. Každý kresťan – hovorí encyklika – je povolán na túto lásku, a dodáva: „Toto je základná cesta... cesta lásky“ (porov. 7).

Podobne ako iné dokumenty magistéria aj táto encyklika ďalej preberá a prehľbuje analýzu sociálnych tém, ktoré sú pre ľudstvo v našom storočí životne dôležité, a predkladá reflexiu Cirkvi o nich. Zvlášť nadväzuje na to, čo napísal Pavol VI. pred viac ako 40 rokmi v encyklike *Populorum progressio*, ktorá je míľnikom sociálneho učenia Cirkvi a v ktorej veľký pápež naznačuje niektoré rozhodujúce a stále aktuálne smery integrálneho rozvoja človeka a moderného sveta. Situácia vo svete, ako to dokumentujú správy z posledných mesiacov, naďalej poukazuje na nemalé problémy i na „pohoršenie“ priepastných rozdielov, ktoré pretrvávajú i napriek sľubom, daným v minulosti. Na jednej strane vidieť znaky vážnej sociálnej a ekonomickej nerovnováhy; na druhej strane viacerí volajú po neodkladných reformách, aby sa vyrovnal rozdiel v rozvoji národov. Fenomén globalizácie môže byť reálnou príležitosťou na dosiahnutie tohto cieľa, ale práve preto je dôležité, aby sa pristúpilo k hlbkej morálnej a kultúrnej obnove a zodpovednému rozlišovaniu, aké rozhodnutia robiť pre spoločné dobro. Lepšia budúcnosť pre všetkých je možná, ak bude založená na znovuobjavení základných etických hodnôt. Preto je potrebné nové ekonomické plánovanie, ktoré by znovu vytýčilo rozvoj globálnym spôsobom, založeným na etickom základe zodpovednosti pred Bohom a na ľudskej bytosti ako Božom stvorení.

Encyklika nemá za cieľ ponúkať technické riešenia rozsiahlych spoločenských problémov dnešného sveta – to nie je v kompetencii cirkevného magistéria (porov. 9). Pripomína však dôležité princípy, ktoré sa ukazujú ako nevyhnutné pre ľudský rozvoj v budúcich rokoch. K nim patrí v prvom rade pozornosť k ľudskému životu, ktorý je považovaný za centrum každého skutočného pokroku; rešpektovanie práva na náboženskú slobodu, ktoré vždy úzko súvisí s rozvojom človeka; odmietanie prométeovskej predstavy ľudskej bytosti, podľa ktorej je človek absolútnym strojom vlastného osudu. Neobmedzená dôvera v možnosti technológií by sa nakoniec ukázala ako klamná. Tak v politike, ako aj v ekonomike sú potrební čestní ľudia, ktorí sa úprimne starajú o spoločné dobro. Pri pohľade na rôzne svetové hrozby je zvlášť naliehavé upriamiť pozornosť verejnej mienky na drámu hladu a nedostatku potravín, ktorá postihuje značnú časť ľudstva. Tragédia takýchto rozmerov apeluje na naše svedomie: je nutné rozhodne sa s ňou vysporiadať a odstrániť štrukturálne príčiny, ktoré ju vyvolávajú, a tiež podporovať rozvoj poľnohospodárstva v najchudobnejších krajinách. Som si istý, že takáto cesta, solidárna s pokrokom najchudobnejších krajín, určite napomôže vypracovanie plánu na vyriešenie aktuálnej globálnej

krízy. Bezpochyby treba pozorne prehodnotiť úlohu a politickú moc štátov v čase, keď existujú faktické obmedzenia ich suverenity v dôsledku novej medzinárodnej ekonomicko-obchodnej a finančnej situácie. No na druhej strane nemôže chýbať ani zodpovedné podieľanie sa občanov na národnej a medzinárodnej politike prostredníctvom obnoveného angažovania sa odborov, ktoré sú povolané na miestnej i medzinárodnej úrovni nastoliť novú spoluprácu. Prvoradú úlohu aj v tejto oblasti zohrávajú prostriedky spoločenskej komunikácie umožňujúce viesť dialóg medzi rôznymi kultúrami a tradíciami.

Ak teda chceme plánovať rozvoj nenarušený zlým fungovaním a deformáciami – dnes takými rozšírenými –, od všetkých sa požaduje, aby sa vážne zamysleli nad samotným zmyslom ekonomiky a jej cieľmi. Vyžaduje si to kultúrna a mravná kríza človeka, ktorá sa objavuje vo všetkých častiach zeme, i ekologické zdravie celej planéty. Ekonomika potrebuje etiku, aby správne fungovala; v trhovom hospodárstve nemôže byť zákonom iba zisk, je potrebné, aby znovu nadobudlo dôležitý prínos princípu nezištnosti a „logiky darovania“. To však bude možné, len ak sa o to budú usilovať všetci – ekonómovia, politici, výrobcovia i konzumenti – a predpokladá to formovanie svedomia, ktoré pri vypracovávaní politických a ekonomických projektov dodá silu morálnym kritériám. Právom sa z viacerých strán apeluje na skutočnosť, že práva predpokladajú im zodpovedajúce povinnosti, bez ktorých hrozí, že sa práva zvrhnú na svojvôľu. Čoraz viac sa poukazuje na to, že ľudstvo musí zmeniť spôsob života na taký, v ktorom sa povinnosti všetkých k životnému prostrediu spájajú s povinnosťami k osobe ako takej a vo vzťahu s ostatnými. Ľudstvo je jedna veľká rodina a plodný dialóg medzi vierou a rozumom ju môže len obohatiť, keď umožní účinnejšie pôsobenie diela lásky v spoločnosti a ustanoví vhodný rámec na podporu spolupráce medzi veriacimi a neveriacimi, v spoločnej perspektíve pracovať pre spravodlivosť a pokoj vo svete. Ako vodiace kritériá tohto bratského spolupôsobenia v encyklike uvádzam navzájom úzko súvisiace princípy subsidiarity a solidarity. A nakoniec, zoči-voči toľkým rozsiahlym a hlbokým problémom v dnešnom svete, poukazujem na potrebu svetovej politickej autority, riadenej právom, ktorá by sa držala spomenutých princíпов subsidiarity a solidarity a pevne sa zameriavala na uskutočňovanie spoločného dobra, rešpektujúc veľké morálne a náboženské tradície ľudstva.

Evangelium nám pripomína, že človek nežije len z chleba: hlboký smäd ľudského srdca nemožno uspokojiť len materiálnymi dobrami. Horizont človeka je bezpochyby vyšší a širší; a preto každý rozvojový program musí mať okrem materiálnej stránky na pamäti aj duchovný rast ľudskej osoby, ktorá má dušu i telo. To je ten integrálny rozvoj, o ktorom sa ustavične hovorí v sociálnej náuke Cirkvi, rozvoj,

ktorého orientačné kritérium je v hnacej sile „lásky v pravde“. Drahí bratia a sestry, modlime sa, aby táto encyklika pomohla ľudstvu, aby sa cítilo ako jedna rodina, usilujúca sa o uskutočnenie spravodlivého a pokojného sveta. Prosme, aby veriaci, ktorí pôsobia v oblasti ekonomiky a politiky, zistili, aké dôležité je ich dôsledné evanjeliové svedectvo v službe, ktorú poskytujú spoločnosti. Zvlášť vás pozývam, aby ste sa modlili za hlavy štátov a vlád G8, ktoré sa v týchto dňoch stretnú v L' Aquile. Z tohto významného stretnutia na najvyššej úrovni môžu vzísť rozhodnutia a usmernenia užitočné pre pravý pokrok všetkých národov, osobitne tých najchudobnejších. Zverme tieto úmysly materskému príhovoru Márie, Matky Cirkvi, a celého ľudstva.

Preložila Mária Spišiaková

Pápež Benedikt XVI. sa stretol s premiérom Austrálie

Vatikán (9. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. na osobnej audiencii prijal premiéra Austrálie Kevina Rudda. Ten sa následne stretol s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom.

Počas srdečných rozhovorov si prítomní spomenuli na apoštolskú cestu Svätého Otca do Sydney v júli 2008 počas Svetových dní mládeže a na vynikajúceho ducha spolupráce medzi cirkevnými a civilnými predstaviteľmi počas ich príprav. V rozhovoroch sa tiež prítomní pozastavili pri téme o aktuálnej medzinárodnej situácii, ako aj pri témach náboženskej slobody a problémoch v oblasti životného prostredia.

-sg-

Svätý Otec prijal na audiencii prezidenta Južnej Kórey

Vatikán (9. júla, RV) - Svätý Otec sa vo štvrtok stretol s prezidentom Južnej Kórey, Lee Myung-bakom. Ten sa následne stretol s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a so sekretárom pre vzťahy so štátmi, Mons. Dominique Mambertim.

Prítomní hovorili o niektorých témach spoločného záujmu - ako uvádza komuniké Svätej stolice -, okrem iného aj o ekonomickej kríze vo svete, najmä v najchudobnejších krajinách a o politickej a sociálnej situácii na kórejskom polostrove. Spomenuli sa tiež dobré vzťahy medzi Kórejskou republikou a Svätou stolicou, ako aj ekumenický a medzináboženský dialóg a spolupráca medzi Cirkvou a štátom v sociálnej oblasti a v oblasti výchovy.

-sg-

Menovania Svätého Otca

Vatikán (4. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval druhého vicesekretára Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, ktorým sa stal Mons. Juan Miguel Ferrer Grenesche, doterajší generálny vikár arcidiecézy Toledo v Španielsku.

Svätý Otec vymenoval aj poradcov Kongregácie pre evanjelizáciu národov. Stali sa nimi Mons. Henryk Hoser, arcibiskup Varšavy, Mons. Paul Hinder, titulárny biskup Maconu a apoštolský vikár Arabaských emirátov, ďalej Cataldo Zuccaro – rektor Pápežskej univerzity “Urbaniana” a Heinz Wilhelm Steckling, generálny predstavený Rádu misionárov Nepoškvrnenej Panny Márie.

Benedikt XVI. tiež menoval svojho vyslanca na oslavy 1200. výročia smrti Sv. Ludgera, prvého biskupa Münsteru, ktoré budú v diecéze Essen v Nemecku 6. septembra 2009.

-sg-

Benedikt XVI.: Zrieknite sa zviditeľnenia, ktoré sa dnes stáva cieľom života

Vatikán (4. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovril účastníkom Európskeho stretnutia o pastorácii povolání. V úvode spomenul tému, ktorú účastníci poňali v duchu evanjeliového podobenstva o rozsievачovi. Okrem iného povedal:

„Drahí priatelia, buďte rozsievачmi viery a nádeje. To je vlastne hlboký zmysel toho strachu a zmätku, ktorý často prežívajú dnešní mladí. Ľudské slová sú často bez budúcnosti a perspektívy, aj bez zmyslu a múdrosti. Prevláda postoj netrepezlivého nadšenia a neschopnosti žiť čas očakávania. Napriek tomu, práve táto hodina môže byť hodinou Boha: jeho volanie, sprostredkované silou a účinnosťou Slova, tvorí cestu nádeje smerom k plnosti života. Božie slovo sa môže stať skutočne svetlom a silou, prameňom nádeje, môže naznačiť cestu, ktorá môže byť prostredníctvom Ježiša „cestou“ a „bránou“: prostredníctvom jeho kríža, ktorý je plnosťou lásky. Toto je odkaz, ktorý nám zanechal Rok sv. Pavla, ktorý sa práve skončil. Sv. Pavol, podmanený Kristom bol tým, ktorý povzbudzoval a budoval povolania, ako je to vidieť aj v pozdravoch v jeho listoch, kde sú desiatky mien, tvári mužov a žien, ktorí s ním spolupracovali v službe Evanjelia. Toto jej aj poslanstvom Kňazského roku, ktorý sa práve začal: sv. farár z Arsu – venoval svoj život duchovnému vedeniu ľudí, v pokore a jednoduchosti, „vidiac a cítiac“ božiu dobrotu. Tak sa stal skutočným učiteľom v úrade potešenia a sprevádzania povolání.“

V závere Svätý Otec dodal, že Kňazský rok je dobrou príležitosťou k znovu nájdeniu hlbokého zmyslu pastorácie povolání.

-sg-

Otvorenie zreštaurovanej Kaplnky sv. Pavla v Apoštolskom paláci

Vatikán (4. júla, RV) – Slávnosť vešpier pri príležitosti otvorenia zreštaurovanej Kaplnky sv. Pavla v Apoštolskom paláci slávil Svätý Otec. Prítomným sa prihovril v homílii. V úvode spomenul Rok sv. Pavla, ktorý sa skončil, ak aj nedávnu Slávnosť sv. Petra a Pavla a tiež svoje želanie znovu otvoriť k úcte túto Kaplnku. Ako povedal „v pápežských bazilikách sv. Pavla a sv. Petra sme boli v uplynulých dňoch svedkami osláv na počesť týchto dvoch apoštolov a teraz je to táto kaplnka Apoštolského paláca, ktorá vznikla zásluhou pápeža Pavla III. ako miesto modlitby a úcty pre pápežov a pápežskú rodinu.“

Benedikt XVI. sa zamerával podrobnejšie na dve fresky od Michelangela Buonarrotiho, ktoré zdobia túto kaplnku a boli poslednými dielami Michelangela, ktoré vykonal počas svojho života. Vyobrazené sú na nich obrátenie sv. Pavla a ukrižovanie sv. Petra. Potom pokračoval:

„Od Pavlovej tváre teraz prejdeme k tvári Petra, ktorý je vyobrazený vo chvíli, keď je jeho kríž prevrátený a on sa obracia ku tomu, kto sa na neho díva. Táto tvár nás prekvapuje. Zobrazovaný vek je správny, skôr je to výraz, nad ktorým sa pozastavujeme a ktorý v nás vzbudzuje otázky. Prečo takýto výraz? Nie je to totiž výraz bolesti a postava Petra vyniká prekvapujúcou fyzickou silou. Tvár, osobitne čelo a oči – ako sa zdá - vyjadrujú duševný stav človeka pred zlom a smrťou: akoby tu bol strach, výraz takmer hľadajúci niečo alebo niekoho v poslednej hodine. A aj v tvárach okolostojacich sa odrážajú v očiach otázky: nepokojné pohľady, niektoré dokonca vystrašené, či zmätené. Čo toto znamená? Toto je to, čo Ježiš predpovedal tomuto apoštolovi: „Keď zostaneš, iný ťa opáše a povedie kam nechceš“, a Pán dodal: „Pod za mnou!“ (Jn 21, 18-19). Takto sa uskutočňuje vrcholná hodina: apoštol zakusuje celú trpkosť kríža, dôsledky hriechu, ktorý vzdaluje od Boha, celú absurdnosť násilia a klamstva. Ak do tejto kaplnky niekto príde meditovať, nemôže nepomyslieť na radikálnosť otázky položenej na kríži: Kríž Krista, hlavy Cirkvi a kríž Petra, jeho zástupcu na zemi.“

Svätý Otec potom hovoril o týchto dvoch tvárach – Petra a Pavla, ktoré nás na seba upozorňujú. Mohli by sme uvažovať o tom, že tvár Petra je obrátená k tvári Pavla, ktorý nevidí, ale nesie v sebe svetlo Kristovho vzkriesenia. Je to akoby Peter počas hodiny jeho najväčšej skúšky, hľadal to svetlo, ktoré darovalo Pavlovi skutočnú vieru – dodal Svätý Otec a pokračoval:

„V tomto zmysle môžu byť tieto dve ikony dvoma skutkami tej istej jednej drámy: drámy veľkonočného tajomstva: kríž a vzkriesenie, smrť a život, hriech a milosť. Aj keď chronologicky za sebou jednotlivé zobrazené udalosti nenasledujú správne, vystupuje tu na povrch plán spásy, ten plán, ktorý v sebe uskutočnil samotný Kristus tým, že ho dovedol až do dovŕšenia. Pre toho, kto sa príde modliť do tejto kaplnky, predovšetkým pre pápeža, sa

Peter a Pavol stávajú učiteľmi viery, svojim svedectvom pozývajú k hlbšiemu rozjímaniu v tichosti nad tajomstvom kríža, ktorý sprevádza Cirkev až po koniec vekov a k prijatiu svetla viery, vďaka ktorej môže apoštolské spoločenstvo šíriť až po končiny zeme svoje misionárske a evanjeliové poslanie, ktoré jej zveril Vzkriesený Kristus. Tu nástupca Petra a jeho spolupracovníci uvažujú v tichosti a uctievať si živého Krista, prítomného najmä v Najsvätejšej sviatosti oltárnej – v Eucharistii.“

Svätý Otec potom dodal, že práve Eucharistia je sviatosť, v ktorej je koncentrované celé dielo vykúpenia, ako aj to, že v Ježišovi v Eucharistii môžeme pozorovať premenu smrti na život, a násilia na lásku. -sg-

Posolstvo k XXX. svetovému dňu turizmu

Vatikán (6. júla, RV) – Pápežská rada pre duchovnú starostlivosť o presťahovalcov a cestujúcich vydala posolstvo k XXX. svetovému dňu turizmu, ktorý pripadne na 27. septembra, podpísané predsedom rady, ktorým je Mons. Antonio Maria Veglió a sekretárom Mons. Agostinom Marchettom.

Téma posolstva znie „Turizmus, oslava rozmanitosti“. Rozmanitosťou sa myslí dobro, nie nebezpečenstvo a ľudia majú túto rozmanitosť a odlišnosť ako to hovorí aj pápež Benedikt XVI. – uvádza sa - akceptovať nielen ako kultúru iného, ale aj ako želanie získať z nej vlastné obohatenie. V posolstve sa uvádza:

„V pozitívnom vyzdvihnutí odlišnosti pozorujeme paradox: ak na jednej strane konštatujeme, že v tomto čase globalizácie, keď sa kultúry a náboženstvá stále viac približujú a v srdci všetkých kultúr rastie skutočné želanie pokoja, na strane druhej vidieť nepochopenia, predsudky a zlo hlboko zakorenené, ktoré dvíhajú bariéry a živia rozdelenia. Je v nás strach z odlišného, z nepoznaného. Musíme sa teda zasadiť za premenu diskriminácie, xenofóbie a intolerancie na pochopenie a vzájomné akceptovanie a kráčať po ceste rešpektovania, výchovy a otvoreného, spájajúceho a konštruktívneho dialógu.“

V tomto úsilí má nenahraditeľné miesto Cirkev, ako je to naznačené už v encyklike pápeža Pavla VI. *Ecclesiam suam*. Turizmus – uvádza sa ďalej – v tejto perspektíve stavia do kontaktu odlišné spôsoby života, odlišné náboženstvá a spôsoby pozerania sa na svet a jeho dejiny, rovnako je tiež príležitosťou na dialóg a je pozvaním na neuzatváranie sa do vlastnej kultúry, ale na otvorenie sa a konfrontovanie s ďalšími spôsobmi myslenia a života. Nie je teda prekvapujúce – píše sa ďalej -, že oblasti extrémizmu a teroristické skupiny fundamentalistickej povahy označujú turizmus ako nebezpečenstvo a objekt na zničenie. Vzájomné spoznanie pomôže ako dúfame – píše sa – budovať spravodlivejšiu spoločnosť, solidárnu a bratskú. -sg-

List Benedikta XVI. k zasadnutiu lídrov krajín

Vatikán (4. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. zaslal list talianskemu premiérovi Silviovi Berlusconi k blížiacemu sa stretnutiu lídrov štátov G8, ktoré bude v talianskom meste Acquila od 8. do 10. júla. Naznačuje v ňom potrebu hľadania riešení k najpálčivejším otázkam najmä pri súčasnej ekonomickej kríze, potom tiež v otázkach pokoja a medzinárodnej bezpečnosti. Spomenul v ňom aj slová pápeža Jána Pavla II. o tom, že „oslobodenie najchudobnejších krajín spod ťarchy dlhu a v širšom zmysle od vykorenenia príčin extrémnej chudoby vo svete – to všetko závisí od solidárnej zodpovednosti, ktorú majú ekonomicky vyspelejšie vlády a štáty.“

Pápež tiež v liste uvádza, že dnes sú obmedzené plány medzinárodnej pomoci, najmä v prospech Afriky a ďalších rozvojových krajín. „Nie je práve investovanie do človeka – každého muža a ženy tejto zeme účinnou cestou k oddialeniu hrozivých perspektív?“ – kladie si otázku Svätý Otec a vyzýva k tomu, aby sa takto dosiahol priaznivý chod svetovej ekonomiky, v prospech obyvateľov každej krajiny, bohatej aj chudobnej, veľkej či malej. K tomu je – ako píše – potrebná medzinárodná spolupráca.

V závere ešte hlava Katolíckej cirkvi upozorňuje na vážne problémy a výzvy, pred ktorými summit G8 stojí, akými sú: pracovné miesta pre všetkých, dôstojnosť k človeku a rodine, výchova detí, ekonomické otázky, ako aj spektrum tém týkajúcich sa pokoja vo svete, odzbrojovania, svetovej bezpečnosti, zdravia, ochrany životného prostredia a zachovávaní prírodných zdrojov pre súčasné i budúce generácie.

-sg-

Benedikt XVI. sa stretol s manželkami lídrov krajín G8

Vatikán/Taliansko (8. júla, RV) – V stredu po generálnej audiencii sa pápež Benedikt XVI. stretol s manželkami prezidentov a premiérov, ktorí prišli do Talianska na summit krajín G8. Prvé dámy sa po návšteve Svätého Otca zastavili vo Vatikánskych záhradách, v Lurdskej jaskyni a vstúpili do Baziliky svätého Petra. Ako informoval hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ, amerického prezidenta Baracka Obamu a jeho manželku Michelle prijme Benedikt XVI. osobitne v piatok na súkromnej audiencii.

Dlho očakávané stretnutie svetových lídrov G8 sa začalo v stredu v talianskom meste L'Aquila a potrvá do 10. júla. Stretnú sa na ňom prezidenti a premiéri Spojených štátov, Kanady, Francúzska, Nemecka, Talianska, Japonska, Ruska a Británie. Hovoriť budú o páčlivých témach najmä o globálnej kríze, klimatických zmenách, migrácii a sociálnych otázkach. Práve na sociálne problémy nedávno upozornila Katolícka cirkev, ktorá vyzvala predstaviteľov G8, aby sa zamerali na vyriešenie celosvetovej chudoby. K plánovaniu zasadnutiu sa niekoľkokrát vyjadroval aj Svätý otec, ktorý pred pár dňami zaslal talianskemu premiérovi Silviovi Berlusconi list. Naznačuje v ňom potrebu hľadania riešení súčasnej ekonomickej krízy a medzinárodnej bezpečnosti.

-nk-

Kňazi v Aquile sa spoločne modlili za priebeh stretnutia lídrov G8

Taliansko (9. júla, RV) – V talianskej oblasti Rocca di Mezzo v Aquile sa zišli kňazi arcidiecézy, aby sa spoločne pomodlili za celkový priebeh rokovania lídrov G8, ktoré sa začalo včera a potrvá do 10. júla. Dnes sa zástupcovia najsilnejších krajín, teda USA, Kanady, Francúzska, Nemecka, Talianska, Japonska, Ruska a Veľkej Británie venovali téme globálneho otepľovania.

V súvislosti s týmto stretnutím hovoril v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas arcibiskup Aquily, Mons. Giuseppe Molinari, ktorý uviedol, že týmto spôsobom chcú kňazi venovať zvláštnu pozornosť všetkým udalostiam týkajúcim sa rokovania lídrov G8: „Vieme, že slová, ktoré je potrebné vysloviť už povedal Svätý Otec, ako aj biskupi viacerých národných katolíckych konferencií v rôznych krajinách, ktoré patria do skupiny G8, nám teda neostáva nič iné, len modliť sa.“

Arcibiskup ďalej vyzdvihol fakt, že práve v tomto období zasadnutia summitu G8 vyšla aj nová encyklika Svätého Otca „Caritas in Veritate“. Mnohé témy jednotlivých rokovaní sú totiž podľa arcibiskupa v súlade nielen s encyklikou, ktorá bola publikovaná deň pred začiatkom tohto stretnutia, ako aj s listom, ktorý pri tejto príležitosti zaslal Svätý Otec talianskemu premiérovi Silviovi Berlusconi.

V závere rozhovoru hovoril arcibiskup o tom, že verí, že lídri krajín G8 si uvedomujú zodpovednosť a dôležitosť ich poslania „hoci nemajú čarovný prútik, aby mohli vyriešiť úplne všetko. Vedia však, že majú veľkú zodpovednosť, pretože od ich rozhodnutí závisí život mnohých ľudí.“

-mf-

Svätá stolica predstavila encykliku Benedikta XVI. „Caritas in veritate“

Vatikán (7. júla, RV) – Svätá stolica dnes predstavila v poradí tretiu encykliku Benedikta XVI., ktorá nesie názov „Caritas in Veritate“, teda Láska v pravde. Svätý Otec tak po predchádzajúcich dvoch encyklikách *Deus Caritas est* (2005) a *Spe salvi* (2007) rozvíja hlbšie sociálne témy v dnešnej globalizovanej dobe.

V úvode sa Benedikt XVI. pozastavuje pri dvoch „smerodajných kritériách morálneho konania, ktoré vyplývajú z princípu „láska v pravde“: spravodlivosť a spoločné dobro.

1. Posolstvo encykliky *Populorum progressio* pápeža Pavla VI.

Prvá kapitola je venovaná posolstvu encykliky o rozvíjaní národov pápeža Pavla VI. *Populorum progressio*. Pavol VI. – ako čítame – pobáda k dôležitosti evanjelia pri budovaní spoločnosti podľa slobody a spravodlivosti. Spomína tiež, že „v encyklike *Humanae Vitae* pápeža Montiniho sú naznačené silné existujúce putá medzi etikou života a sociálnou etikou.“

2. Ľudský rozvoj v dnešnej dobe

V druhej kapitole pápež úvahami vstupuje do témy ľudského pokroku v našej dobe. Zameriavanie sa len na prospech a zisk bez spoločného dobra ako najvyššieho cieľa – poukazuje pápež – nesie so sebou riziko tvorby novej chudoby. Poukazuje pritom na stále špekulatívnejšie finančné aktivity či neustále zneužívanie prírodných zdrojov. „Kríza nás zaväzuje k tomu, aby sme nanovo plánovali našu cestu. Pokrok – píše Svätý Otec – je dnes polycentrický. Svetové bohatstvo narastá do absolútnych rozmerov, ale narastá aj nerovnosť a rodí sa nová chudoba. Korupcia je prítomná v bohatých aj chudobných krajinách – veľké podniky často nerešpektujú práva zamestnancov“ – uvádza Benedikt XVI. Spomína tiež na Jána Pavla II. a jeho výzvu na globálne opätovné plánovanie cesty pokroku, ktoré sa uskutočnilo len sčasti.

Prvotným kapitálom, ktorý je potrebné zachrániť má byť človek, osoba vo svojej integrite – uvádza. Upozorňuje, že rešpektovanie života nemôže byť nijakým spôsobom odlúčené od rozvoja národov. Ďalším aspektom spojeným s pokrokom je právo na náboženskú slobodu. Pápež vyzýva, aby aktuálne ekonomické rozhodnutia pokračovali po tej ceste, ktorej prioritou je prístup k práci pre všetkých.

3. Bratstvo, ekonomický rozvoj a civilná spoločnosť

Bratstvo, ekonomický rozvoj a civilná spoločnosť – to je názov tretej kapitoly. „Trh sa nesmie stať miestom kde prevláda silnejší nad slabším“. Ďalej uvádza, že aktuálna kríza ukazuje, že tradičné princípy sociálnej etiky – transparentnosť, čestnosť a zodpovednosť – nemôžu byť nepovšimnuté. Naznačuje potrebu systému troch faktorov: trh, štát a civilná spoločnosť. Kríza si tiež vyžaduje veľké zmeny pre podniky. Ich vedenie – uvádza – nemôže brať do úvahy záujmy

samotných vlastníkov, ale sa má starať aj o miestne spoločenstvá. Kapitulu uzatvára úvaha o novej hodnote fenoménu globalizácie, ktorý nemá byť chápaný len ako sociálno-ekonomický proces. „Nemáme byť obeťami ale protagonistami – konajúcimi rozumne, vedení láskou v pravde“.

4. Rozvoj národov, práva a povinnosti, životné prostredie

Vo štvrtej kapitole sa encyklika zaoberá témou rozvoja národov, práv a povinností a témou prostredia. „Ekonomika – vyzýva Svätý Otec – potrebuje etiku, aby mohla správne fungovať: nie akúkoľvek, ale etiku priateľstva s človekom. Často sa stáva – píše – že chudobní slúžia len na to, aby udržiavali pri živote nákladné byrokratické organizácie. Ďalej v tomto duchu vyzýva na úplnú transparentnosť pri narábaní so získanými prostriedkami. Posledné časti tejto kapitoly sa venujú životnému prostrediu. „Pre veriaceho je príroda Božím darom, ktorý mu je daný k zodpovednému využívaniu“. V tomto kontexte uvažuje Benedikt XVI. o energetických problémoch a pobáda k využívaniu alternatívnych energií a k znižovaniu energetických potrieb v prípade technologicky vyspelejších spoločností. Píše tiež o potrebnej zmene myslenia v zmysle prijatia nového životného štýlu – nie hedonizmu a konzumizmu.

5. Spolupráca ľudskej rodiny

Hlavnou témou piatej kapitoly encykliky je spolupráca ľudskej rodiny. „Rozvoj národov závisí najmä od uvedomenia si, že sme jednou rodinou. Kresťanské náboženstvo môže prispieť k rozvoju len vtedy, ak Boh bude mať svoje miesto vo verejnej sfére. Ďalej hovorí o princípe solidarít, ktorá je schopná poľudštiť globalizáciu. Vyzýva na prístup ku vzdelaniu a ku kompletnej formácii človeka. Ďalej hovorí Benedikt XVI. o fenoméne migrácie, pričom zdôrazňuje, že „každý migrujúci – prisťahovalec je ľudskou bytosťou so svojimi právami, ktoré majú rešpektovať všetci a to v každej situácii.“

6. Rozvoj národov a technika

Šiesta a posledná kapitola je zameraná na tému rozvoja národov a techniku. Pápež píše, že technika nemôže mať absolútnu slobodu. S rozvojom sú spojené spoločenské komunikačné prostriedky – píše -, ktoré majú podporovať „dôstojnosť ľudskej osoby a národov“. Hlavnou oblasťou kultúrneho boja medzi absolutizmom techniky a morálnou zodpovednosťou človeka je dnes bioetika – vysvetľuje Svätý Otec a dodáva: „Pravda bez viery je odsúdená k tomu, že sa stratí v ilúzii vlastnej všemohúcnosti.“. Lútosť vyjadruje pápež nad výskumom na embryách a nad klonovaním.

V závere encykliky Svätý Otec zdôrazňuje, že rozvoj si vyžaduje kresťanov s rukami pozdvihnutými k Bohu k modlitbe, kresťanov plných lásky a odpustenia, ktorí sa vzdajú samých seba, prijímajúcich bližného, kresťanov spravodlivosti a pokoja.

-sg-

Program Svätého Otca počas jeho septembrovej apoštolskej cesty v Česku

Vatikán (3. júla, RV) – Svätá stolica zverejnila program Svätého Otca počas jeho septembrovej návštevy Česka od 26. do 28. septembra.

Svätý Otec odletí z rímskeho letiska Ciampino v sobotu 26. septembra o 9.20 hod. a priletí na letisko Stará Ruzyňe v Prahe, kde bude o 11.30 hod. uvítacia ceremónia. Potom Benedikt XVI. navštívi sochu Pražského Jezuliatka v Kostole Najsvätejšej Panny Márie Víťaznej v Prahe. po nej sa stretne s prezidentom Václavom Klausom v Prezidentskom paláci a s ďalšími predstaviteľmi politického či spoločenského života a s diplomatickými zborom. Večer bude Svätý Otec predsedať Slávnosti vešpier spolu s kňazmi, rehoľníkmi, rehoľničkami, seminaristami a členmi laických hnutí v Katedrále sv. Víta v Prahe.

V nedeľu 27. septembra odletí Svätý Otec do Brna, kde bude na letisku Tuřany sláviť svätú omšu. V popoludňajších hodinách sa vráti späť do Prahy, kde bude nasledovať ekumenické stretnutie s pražským arcibiskupom Miloslavom Vlkom a večer stretnutie s predstaviteľmi univerzít.

Počas tretieho a zároveň posledného dňa návštevy zavíta Svätý Otec do Kostola sv. Václava v meste Stará Boleslav, kde bude neskôr sláviť svätú omšu. Okrem príhovoru prednesie aj svoje posolstvo mladým.

Ďalej bude nasledovať obed s českými biskupmi, potom rozlúčka na pražskej apoštolskej nunciatúre, kde sa Benedikt XVI. poslednýkrát prihovorí na českej pôde. Späť do Ríma Svätý Otec priletí o 19.50 hod. -mf-

Apoštolský list Benedikta XVI. k novej štruktúre Pápežskej komisie „Ecclesia Dei“

Vatikán (8. júla, RV) – Svätá stolica zverejnila apoštolský list Pápeža Benedikta XVI. podpísaný 2. júla o novej štruktúre Pápežskej komisie „Ecclesia Dei“.

Ako sa v ňom píše, po tom, „ako arcibiskup Marcel Lefebvre 30. júna 1988 vysvätil štyroch biskupov, pápež Ján Pavol II. ustanovil 2. júla 1988 Pápežskú komisiu Ecclesia Dei s cieľom, aby spolupracovala s biskupmi, dikastériami Rímskej kúrie s úmyslom poskytnúť plné cirkevné spoločenstvo kňazom, seminaristom, spoločenstvám či jednotlivým rehoľníkom a rehoľničkám, ktorí sú nejakým spôsobom spojení s bratstvom založeným Mons. Lefebvrom a ktorí si želajú zostať v zjednotení s nasledovníkom Petra v Ka-

tolickej cirkvi, zachovávajúc duchovné a liturgické tradície v súvislosti s protokolom podpísaným 5. mája kardinálom Ratzingerom a Mons. Lefebvrom.“

V tejto línii – uvádza sa ďalej v liste – vo vernom prirnutí k službe cirkevnému spoločenstvu Cirkvi aj viditeľnými prejavmi a usilujúc sa o to, aby všetkým tým, ktorí majú skutočnú túžbu po jednote, bolo umožnené zostať v nej, chcel som – píše Svätý Otec – rozšíriť a obnoviť listom Motu Proprio Summorum Pontificum – základný smer, už obsiahnutý v Motu Proprio Ecclesia Dei o používaní Rímskeho misála z roku 1962, pomocou presnejších a detailnejších noriem.

V tomto duchu – uvádza sa ďalej v liste – chcel Svätý Otec ako píše odňať exkomunikáciu štyrom biskupom, vysväteným Mons. Lefebvrom. „Takýmto rozhodnutím som chcel odňať prekážku, ktorá by bránila otvoreniu dverí dialógu a pozvať tak biskupov a „Bratstvo sv. Pia X.“ k znovu nájdeniu cesty k plnej jednote s Cirkvou. Ako som vysvetlil v liste katolíckym biskupom z 10. marca, zrušenie exkomunikácie bolo opatrením v rámci cirkevnej disciplíny na oslobodenie osôb od ťarchy svedomia spôsobenej najväčším cirkevným pokarhaním. Ale doktrínálne nejasnosti tu stále sú a až kým sa nevyjasnia, bratstvo nemá kánonický status v Cirkvi a jeho kňazi nemôžu vykonávať legitímnym spôsobom nijaký úrad.“

Práve preto – uvádza ďalej v liste Benedikt XVI. – že problémy o ktorých sa má teraz rokovať s bratstvom sú doktrínalnej povahy, „rozhodol som sa 21 rokov od Motu Proprio Ecclesia Dei – a aj podľa svojej mienky – prehodnotiť štruktúru komisie Ecclesia Dei tým, že ju užšie spojím s Kongregáciou pre náuku viery.“

Pápežská komisia Ecclesia Dei bude mať takéto zastúpenie:

- a) Predsedom komisie je prefekt Kongregácie pre náuku viery
- b) Komisia je samostatným orgánom zloženým zo sekretára a členov
- c) Predseda má za úlohu predložiť základné prípady a otázky doktrínálneho charakteru na preskúmanie a ich výsledky podriaďiť vyšším rozhodnutiam pápeža

V závere Svätý Otec vyjadril nádej, že bratstvo znovu nájde plné spoločenstvo s Cirkvou a vyzval k neprestajnej modlitbe k Pánovi na príhovor Blahoslavennej Panny Márie.

Svätý Otec vymenoval predsedu Pápežskej komisie „Ecclesia Dei“

Svätý Otec 8. júla vymenoval predsedu Pápežskej komisie „Ecclesia Dei“. Stal sa ním kardinál William Joseph Levada, prefekt Kongregácie pre náuku viery, ktorý tak nahradí vo funkcii kardinála Daría Castrilóna Hoyosa.

Zároveň Benedikt XVI. vymenoval sekretára tejto komisie, ktorým sa stal Mons. Guido Pozzo. -sg-

Benedikt XVI. schválil nové dekréty Kongregácie pre kauzy svätých

Vatikán (3. júla, RV) – Svätý Otec prijal na osobnej audiencii prefekta Kongregácie pre kauzy svätých Mons. Angela Amata, ktorý mu predložil na schválenie nové dekréty tohto dikastéria.

Spolu ich je dvanásť - ide o štyri uznania zázraku, päť uznanií mučeníctva a štyri uznania heroických cností. Spomedzi nich spomeňme nám najbližšieho maďarského Božieho služobníka Zoltána Ludovca Meszlényiho, pomocného biskupa Ostrihomu, ktorý sa narodil 2. januára 1882 a ktorého usmrtili 4. marca 1951. -sg-

Svätý Otec sa prihovril novému veľvyslancovi Haiti

Vatikán (6. júla, RV) – Svätý Otec sa prihovril novému veľvyslancovi Haiti pri Svätej stolici Carlovi – Henrimu Guiteauovi, ktorý mu odovzdal svoje poverovacie listiny. V úvode vyjadril svoju radosť, že môže veľvyslancu opäť privítať na mieste, kde už v rovnakej funkcii pôsobil v rokoch 2002 až 2004. Ako dodal, veľká vďaka patrí aj prezidentovi karibského ostrovného štátu Haiti Renému Préval Garciovi, ktorý ho do tejto funkcie menoval. Benedikt XVI. potom poprial novému veľvyslancovi a rovnako aj všetkým Haitanom, aby „mohli žiť v dôstojnosti a bezpečnosti a tak neustále vytvárali spravodlivejšiu a bratskú spoločnosť“ a spomenul tiež pripravované oslavy 150. výročia vzájomnej dohody medzi Svätou stolicou a Haiti, ktorá „prinesla mnoho ovocia pre Cirkvi a pre národ“. Potom Svätý Otec pokračoval:

„V posledných mesiacoch zažila vaša krajina mnoho prírodných katastrof, ktoré spôsobili značné škody na celom území. Početné škody spôsobené hurikánmi v poľnohospodárskej oblasti len zhoršili už aj tak zložitú situáciu mnohých rodín. Želám si, aby medzinárodná solidarita, ku ktorej som vyzýval už niekoľkokrát počas uplynulého roka aj naďalej pretrvávala. Skutočne je potrebné, aby v tomto mimoriadne zložitom období života národa, prinášalo medzinárodné spoločenstvo konkrétne znaky podpory tým, ktorí to potrebujú.“

Svätý Otec následne hovoril o zraniteľnosti krajiny v súvislosti s počasím, ktoré je mnohokrát násilné, no rovnako vedie k uvedomeniu si toho, aká potrebná je starostlivosť o to, čo bolo stvorené. Ďalej Svätý Otec povedal: „Ochrana životného prostredia je výzvou pre každého, pretože obhajovať a presadzovať spoločné dobro predstavuje zod-

povednosť, ktorú by mala súčasná generácia podporovať, aby sa tak postarala o ďalšie generácie.“

Svätý Otec potom dodal, že napriek všetkému je krajina neustále plná nádeje, ktorá je založená na ľudských a kresťanských hodnotách, vrátane úcty k životu, rodine, zodpovednosti a hlavne na viere v Boha. Ako povedal, práve z tohto pohľadu je dôležité poskytnúť skutočnú podporu rodinám, ktoré ju potrebujú a taktiež ženám a deťom, ktoré sú často obeťami zneužívania, zanedbávania alebo nespravodlivosti.

V závere Svätý Otec upozornil na dôležitosť vzdelávania mladých ľudí, ktoré predstavuje rozvoj kvality života, ako pre jednotlivcov, tak aj pre celú spoločnosť. -mf-

V Ríme sa rozlúčili s pátrom Pasqualem Boromeom SJ

Taliansko (4. júla, RV) – „76 rokov, z toho 60 prežitých v Spoločnosti Ježišovej a 35 vo Vatikánskom rozhlas“ - takto sa s pátrom Pasqualem Boromeom SJ, ktorý zomrel vo štvrtok popoludní rozlúčil v homílii počas dnešného pohrebného obradu hovorca a riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu páter Federico Lombardi SJ.

Spomenul pritom jeho život a prácu, jeho obrovský entuziazmus, inteligenciu a jasnú víziu pri jeho poslaní, ktoré prijal od Svätého Otca v službe Cirkvi – keď pôsobil ako generálny riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu v rokoch 1985 až 2005. Potom si na neho takto zaspomínal:

„Entuziazmus s akým sa usiloval o to, aby Vatikánsky rozhlas vyvíjal čo najlepšie svoju službu informačného pokrytia pápežových ciest bol živý a úprimný. Jeho odovzdanie sa pápežovi a Svätej stolici bolo bez akýchkoľvek neistôt, poznačený skutočným duchom viery. Môžem osobne dosvedčiť, že keď sme sa ocitli pred rozhodnutiami predstavených, ktoré boli odlišné od nášho názoru, Pasquale bol oveľa viac pokorný ako ja, ukončil diskusiu a s pokorou to prijal.“

V závere homílie vyzdvihol ešte páter Lombardi veľkú zásluhu pátra Boromea v oblasti komunikačných prostriedkov a jeho osobný prínos počas apoštolských ciest, keď sprevádzal Svätého Otca.

Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene Svätého Otca sústrastný telegram po správe o smrti otca Pasqualeho Borgomea SJ.

Benedikt XVI. v ňom vyjadruje príbuzným ako aj Spoločnosti Ježišovej svoju sústrasť a spomína si na veľké a cenné dielo otca Pasqualeho v službe v oblasti médií a jeho dušu zveruje do materskej opaterky Panny Márie. Spolubratom a všetkým veriacim zasiela na pohrebný obrad svoje apoštolské požehnanie. -sg-

Vatikán a Rusko rokujú o zlepšení diplomatických vzťahov

Taliansko/Rusko (7. júla, RV/AP) – Ruský prezident Dmitri Medvedev v rozhovore pre talianske médiá povedal, že jeho vláda pracuje na upevnení diplomatických vzťahov so Svätou stolicou – uvádza americká agentúra The Associated Press. Hoci Moskva a Vatikán vzájomne vyslali diplomatov už pred niekoľkými rokmi, doteraz im nebol priznaný oficiálny status veľvyslancov. Prezident Medvedev povedal, že „pracujú na plnohodnotných diplomatických kontaktoch“. Potvrdil to aj apoštolský nuncius v Moskve Antonio Mennini, ktorý tiež hovoril o práve prebiehajúcich rokovaniach a ich očakávanom úspešnom ukončení. Zlepšenie vzťahov je reálne, no i napriek tomu ruský prezident odmietol odpovedať novinárom na otázku, či v blízkej budúcnosti Benedikt XVI. dostane pozvanie na oficiálnu návštevu Ruska.

Pápež Ján Pavol II. bol nešťastný z nepriaznivej diplomatickej situácie a počas svojho pontifikátu túžil Rusko navštíviť. A hoci precestoval viac ako 100 krajín, kvôli pretrvávajúcim nezhodám sa mu získať pozvanie z Moskvy nepodarilo.

-nk-

Stretnutie generálnych sekretárov biskupských konferencií na Ukrajine

Ukrajina (6. júla, RV/SIR) – Témou Kňaz: jeho život, misia a sociálna náuka Cirkvi sa budú zaoberať európski biskupskí generálni sekretári, ktorí sa od 9. do 13. júla zídu v ukrajinskom meste Lvov. Stretnutie sekretárov zorganizovala Rada európskych biskupských konferencií, ako 37. zasadnutie v poradí. Okrem ústrednej témy budú účastníci diskutovať aj o problematike eutanázie, ale tiež o prezentácii Cirkvi v médiách, príprave na Svetové dni mládeže v Madride v roku 2011 a vzťahoch medzi európskymi inštitúciami a Cirkvou. O podujatí hovoril generálny sekretár Duarte da Cunha: „Naším cieľom je, aby sme prostredníctvom dialógov zhodnotili kňazské poslanie... Chceme sa pripojiť k výzve pápeža Benedikta XVI., ktorý označil Rok kňazstva ako príležitosť k povzbudeniu kňazskej oddanosti.“

-nk-

Európsky kongres o pastorácii povolání

V dňoch 2. až 5. júla 2009 sa konal v Ríme Európsky kongres o pastorácii povolání. Téma kongresu: „Rozsievачi Evanjelia povolania: Slovo, ktoré po-

voláva a posiela“, bola výzvou pre každého účastníka kongresu znova zamerať náš apoštolát povolania na Krista – Slovo, ktoré povoláva a posiela.

Dôležitým momentom pre všetkých účastníkov Kongresu bola audiencia so Svätým Otcem Benediktom XVI.

Slovensko reprezentovali: Mons. Tomáš Galis, páter Ján Kušník SVD a sestra Elvira Hervayová FMC.

Ján Kušník

Situácia v Kongo stále kritická

Kongo (4. júla, RV/Fides) – Od začiatku tohto roku spáchali rwandskí rebeli v Konžskej demokratickej republike viac ako 1500 vražd civilistov a tisíce z násilní zien a dievčat, upozorňuje na to organizácia Human Rights Watch. Podľa jej najnovšej správy je za humanitárnu krízu zodpovedná práve konžská armáda, ktorá nezabezpečuje ochranu obyvateľstva. Ku kritickému situácii sa tiež vyjadrujú katolícki biskupi severovýchodnej oblasti Konga, tí odsúdili nedávne útoky rebelov, ktorí vypálili približne 800 domov civilistov. Hoci má Kongo ekonomické ťažkosti, biskupi vyzvali veriacich, aby pomohli bezdomovcom vybudovať nové príbytky. Biskupi tvrdia, že nejde len o gesto solidarity s obeťami násilností, ale tiež o formu mierového odporu voči armáde a tiež korupčným zámerom vlády.

V roku 1996 napadla Rwanda východnú časť Konžskej demokratickej republiky s cieľom získať vplyv, čo viedlo k prvej Konžskej vojne. Rebeli naďalej ohrozujú obyvateľstvo a vytvárajú napätie a strach v regióne.

-nk-

Stretnutie katolíckych čínskych rehoľníčok a veriacich

Čína (4. júla, RV/Fides) – V Číne zorganizovali celonárodné stretnutie rehoľníčok rôznych katolíckych spoločenských rád, ktoré sa spolu s tisíckami veriacich zúčastnili na slávnostnej eucharistickej procesii. Počas slávnosti mohli laici vidieť 78 čínskych rehoľníčok, ktoré zastupovali 23 reholí každá svojim typickým habitom. Procesiou predstavili jednotlivé rehole a snažili sa tiež zdôrazniť význam náboženstva v rodinách a v spoločnosti. Práve v Číne majú rehoľné sestry nenahraditeľnú pozíciu, pretože tvoria základ v pastoračnej starostlivosti, evanjelizácii, charitatívnej a sociálnej práci. Starajú sa o opustené deti, postihnuté osoby, starých ľudí a o chorých na AIDS alebo lepru. Ľudia ich ľudovo nazývajú „strážni anjeli nemocníc“, pretože sú kedykoľvek dostupné počas krízových situácií, katastrof či zemetrasení.

-nk-

XX. ročník osláv patrónov Žilinskej diecézy v Terchovej

Od štvrtku 2. júla až do nedele 5. júla žila Terchová jubilejným XX. ročníkom Cyrilometodských dní. Organizátori pre desaťtisíc návštevníkov pripravili bohatý program plný duchovných i kultúrnych podujatí.

Vyvrcholením osláv patrónov Žilinskej diecézy bola procesia veriacich na vrch Oravcove a slávnostná sv. omša, ktorú celebraval žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. V homílii sa prihovril k rodičom a kňazom, aby vo vernosi odkazu sv. Cyrila a Metoda boli silní vo viere a v radosť slúžili Pánovi. Zdôraznil ideál solúnskych bratov, spájať veriacich v Kristovi a rodičov povzbudil, aby boli silní vo viere a slúžili Pánovi s radosťou, a „aby pokojným spôsobom budovali malé, rodinné spoločenstvá pokoja, lásky a dobrého príkladu...“

Nedeľné popoludnie spojila veriacich Cyrilometodská ekumenická bohoslužba a galakonzert „Krása hudby“ v najväčšom kostole zasvätenom sv. Cyrilovi a Metodovi na Slovensku.

Oslavy slovanských vierozvestov zvýraznila aj liturgia sv. Jána Zlatoústeho, ktorú celebraval vladyka Peter Rusnák. Súčasťou programu bolo stretnutie mládeže Žilinskej diecézy, ktoré vyplnili modlitby chvál, adorácia, workshopy, krížová cesta, koncerty či sv. omša na úsvite na vrchu Oravcove. Pri príležitosti jubilejného ročníka vydali organizátori knižnú publikáciu Petra Cabadaja „20 rokov CMD“ a predstavili dokumentárny film Milana Kosca „Verní odkazu sv. Cyrila a Metoda“.

Terchová bola v roku 1990 prvým miestom na území vtedajšej Českej a Slovenskej federatívnej republiky, kde sa uskutočnili Cyrilometodské dni. Počas 20 rokov sa na nich predstavili významné osobnosti cirkevného, umeleckého a spoločenského života. **Peter Holbička**

Cyrilo-metodská púť v Nitre

V starobylej Nitre v nedeľu 5. júla 2009 vyvrcholili oslavy svätých Cyrila a Metoda národnou púťou pod miestnym hradom. Slávnostnú svätú omšu pod holým

neboom celebraval arcibiskup Mons. Marin Srakić, predseda Biskupskej konferencie Chorvátska, ako koncelebranti boli prítomní: kardinál Ján Chryzostom Korec, apoštolský nuncius Mons. Mario Giordana, arcibiskup bratislavskej arcidiecézy Mons. Stanislav Zvolenský, nitriansky biskup Mons. Viliam Judák, nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec a ďalší biskupi, kňazi, diakoni, rehoľníci a veriaci. Na bohoslužbe sa zúčastnil aj prezident Slovenskej republiky, poslanci Európskeho parlamentu, Národnej rady Slovenskej republiky, podpredseda vlády, predstavitelia štátnej správy i samosprávy, rektori univerzít.

Na začiatku bohoslužby nitriansky biskup Mons. Viliam Judák predstavil prítomným svätých Cyrila a Metoda ako mužov, ktorí dokázali spojiť kresťanstvo a kultúru: „Potvrdilo sa, že kresťanstvo svojou inkulturáciou je vždy kultúrotvorné. Práve tieto duchovné aktivity sa stali základom trvalého cyrilometodského hodnotového dedičstva, pôsobiaceho formatívne a pozitívne nielen v dejinách Slovákov, ale aj v dejinách iných národov strednej a juhovýchodnej Európy“.

Arcibiskup Mons. Marin Srakić počas homílie okrem iného zdôraznil, že svätí Cyril a Metod sa pričínili o identitu slovanských národov tým, že pracovali na poli jazyka, viery a kultúry: „Nezabúdajme, že svätí Cyril a Metod sú predovšetkým zvestovatelia viery, vierozvestcovia. Svätý Metod drží v ruke kríž. Pre niektoré slovanské národy svätí solúnski bratia boli tým, čím je svätý Bonifác pre Nemcov, svätý Patrik pre Írov, svätý Oskar pre Švédov, svätý Augustín pre Angličanov, t. j. zakladateľmi viery“.

Pred záverom svätej omše pozdravil prítomných apoštolský nuncius v SR Mons. Mario Giordana.

Miroslav Lyko

Arcibiskup z Lyona sa na púti do Levoče zastavil v Nitre

Francúzsky kardinál Philippe Barbarin v sobotu 4. júla 2009 sa na púti do Levoče zastavil v Nitre, aby si uctil svätých spolupatrónov Európy – svätých Cyrila a Metoda a aby pozdravil emeritného biskupa kardinála Jána Chryzostoma Korca a biskupa Viliama Judáka.

V súvislosti so sviatkom svätých slovanských vierozvestcov Cyrila a Metoda povedal, že keď ich Ján Pavol II. vyhlásil za spolupatrónov Európy, akoby chcel európskym národom odkázať, aby neboli zamerané iba na svojich národných svätcov, ale aby sa pozerali na príklady svätosti aj z iných častí starého kontinentu i ostatného sveta.

Kardinál Barbarin ocenil ambíciu kléru Nitrianskej diecézy, zorganizovať na budúci rok, v rámci Roka kňazov, púť do Arsu. **Miroslav Lyko**

Veriaci patriaci do Ordinariátu OS a OZ SR na púti v Levoči

Celoslovenskej Levočskej púte pri príležitosti mariánskeho sviatku Navštívenia Panny Márie sa v dňoch 3. - 5. júla 2009 na svojom už 13. ročníku púte Ordinariátu OS a OZ SR na Levočskú horu pod vedením vojenského ordinára biskupa Mons. Františka Rábeka a vojenských, policajných a väzenských kaplánov stretli aj katolícki veriaci príslušníci v uniformách vojakov, policajtov, hasičov, justičnej a väzenskej stráže so svojimi rodinami.

Aj v tomto roku sa s nimi na Mariánskej hore stretli aj delegácie z Poľska, Rakúska a Nemecka. Program púte sa začal v sobotu 4. júla popoludní v Kostole Minoritov v Levoči. Po privítaní domácich i zahraničných pútnikov zaznela prednáška Ing. Mariána Kolníka z Centra pre rodinu zameraná na tému rodiny.

Po skončení programu, v rámci ktorého sa predstavila aj Hudba Ozbrojených síl SR a zazneli sakrálné organové skladby, účastníci púte vystúpili v sprievode Jazdeckej polície na koňoch na Mariánsku horu, kde v podvečer celebrol Mons. František Rábek spolu s vojenskými, policajnými a väzenskými kaplánmi ako aj zahraničnými hosťami pred zrakmi viac ako 300 tisíc civilných pútnikov sv. omšu určenú pre veriacich patriacich do Ordinariátu OS a OZ SR.

Po skončení sv. omše sa pútnici presunuli do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka na Spišskej Kapitule, v ktorého aule sa uskutočnilo ustanovujúce zhromaždenie záujmovej organizácie laického apoštolátu katolíckych veriacich v OS a OZ SR. V nedeľu 5. júla sa pútnici v uniformách zúčastnili aj slávnostnej odpustovej omše celebrovanej J. Ex. Alojzom Tkáčom, kardinálom Filipom Barbarinom, arcibiskupom z francúzskeho Lyonu a prítomnými biskupmi a kňazmi, ktorou tohtoročná Mariánska púť vyvrcholila pred bazilikou Navštívenia Panny Márie.

Podľa organizátorov sa tohtoročnej púte zúčastnilo vyše 600 000 veriacich, z čoho vyše 200 bolo aj v uniformách s rodinami.

Tibor Ujlacký

Vznik Spoločenstva veriacich v OS a OZ SR

Na ustanovujúcom zhromaždení zástupcov katolíckych veriacich laikov na Spišskej Kapitule 4. júla 2009, bolo prítomnými zástupcami z farností a duchovných správ Ordinariátu OS a OZ SR formálne odsúhlasené zriadenie záujmovej organizácie nesúceho názov Spoločenstvo katolíckych veriacich v Ozbrojených silách a ozbrojených zboroch Slovenskej republiky (SKV). Na zasadnutí sa zúčastnil aj ordinár OS a OZ SR Mons. František

Rábek spolu so svojimi vikármi a niekoľko vojenských, policajných a väzenských kaplánov. Ustanovujúce zhromaždenie otvoril kancelár Ordinariátu OS a OZ SR mjr. Dr. Tibor Ujlacký. Delegátov oboznámil s programom a cieľom zhromaždenia. Následne sa prítomným prihovril Mons. Rábek, pričom z pohľadu katolíckeho biskupa vysvetlil zmysel a potrebu založenia SKV v OS a OZ SR pre laický apoštolát veriacich, ako aj jeho význam pre pastoračnú prácu kaplánov v prostredí ozbrojených síl a ozbrojených zborov. Po odhlasovaní založenia SKV oboznámil kancelár Ordinariátu delegátov s rozhodnutím ordinára, že ústredná rada SKV na prvé obdobie do riadneho snemu bude tvorená členmi pastoračnej rady Ordinariátu z radov laikov, ktorých úlohou bude dopracovanie návrhu stanov združenia a ich predloženie k registrácii na Ministerstvo vnútra SR. Súčasne predniesol návrh na odhlasovanie prvého prezidenta SKV, na ktorého bol ordinárom schválený člen pastoračnej rady a príslušník OS SR mjr. Ing. Ján Turčan, pôsobiaci na Generálnom štábe OS SR. Zhromaždenie jediného kandidáta jednomyselne zvolilo za prvého prezidenta záujmovej organizácie SKV na dobu do 1. riadneho snemu. Nový prezident SKV sa poďakoval ordinárovi a prítomným za dôveru a vyslovil nádej, že spoločnými silami laikov a kaplánov Ordinariátu sa podarí rozvinúť činnosť združenia v prospech Ordinariátu i veriacich, ktorí doň patria. V záverečnej časti sa zhromaždeniu prihovrili zástupca Spoločenstva katolíckych vojakov, partnerského laického združenia nemeckého Bundeswehru pplk. Andreas Preuss, a zástupca Apoštolátu katolíckych vojakov rakúskeho Bundesheeru npor. Christian Kersch. Obaja vyslovili nádej v úzku partnerskú spoluprácu SKV, AKS a GKS v rôznych oblastiach. Ustanovujúce zhromaždenie bolo ukončené požehnaním ordinára.

Ordinariát OS a OZ SR podporuje zriadenie záujmovej organizácie katolíckych vojakov, policajtov, príslušníkov ZVJS, hasičov a záchranárov v SR. Takéto dobrovoľné združenie má za cieľ združovať veriacich laikov z radov príslušníkov a zamestnancov OS a OZ SR a ich rodín a svojimi aktivitami napomáhať Ordinariátu OS a OZ SR, jeho ordinárovi a vojenským, policajným a väzenským kaplánom v realizácii úloh duchovnej služby pre katolíckych veriacich v Ozbrojených silách a ozbrojených a záchraných zboroch v SR. Združenie bude apolitické, nezávislé, záujmové, dobrovoľné, bez povinných členských poplatkov. Členom SKV sa v zmysle stanov automaticky stáva každý pokrstený príslušník alebo zamestnanec OS a OZ SR, ako aj ďalšie osoby patriace pod jurisdikciu ordinára. V záujme takto zriadeného združenia bude úzka spolupráca s jednotlivými rezortami OS a OZ SR, presadzovanie záujmov veriacich v OS a OZ SR. Za jednotlivé farnosti a duchovné správy Ordinariátu OS a OZ SR budú z členov farských rád určené jednotlivci, ktorí budú v období medzi konaním snemov zabezpečovať komunikáciu s generálnym sekretariátom, a koordinovať aktivity združenia na miestnej úrovni v prostredí OS a OZ SR.

Tibor Ujlacký

Oslava patrónov Košickej eparchie

Liturgickou modlitbou večierne sviatku sa 4. júla v Sečovciach začala oslava nebeských patrónov Košickej eparchie a spolupatrónov Európy sv. Cyrila a Metoda. Títo rodní bratia zo Solúna sa najviac pričínili o pokresťančenie slovanských národov a ich výrazné etablovanie na javisku dejín. V programe večera bolo aj odhalenie pamätnej tabule priekopníkovi cyrilo-metodského hnutia gréckokatolíkov na Zemplíne ThDr. Jánovi Murínovi, sečovskému rodákovi. Realizácia myšlienky verejnej pocty menovanému kňazovi sa zrodila zo spolupráce Spolku sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach, mesta Sečovce a MO Matice slovenskej. Príležitostný medailón o Jánovi Murínovi predniesol o. Michal Hospodár, ktorý spolu s primátorkou Monikou Bérešovou a predstaviteľkou Matice slovenskej Ingrid Lukáčovou aj tabuľu odhalili. Dielo akad. sochára Arpáda Račka z Košíc následne posvätil vladyka Milan Chatur, košický eparcha. Prítomným sa prihovoril aj Mons. Jozef Tóth. Pri tejto príležitosti bola o Jánovi Murínovi vydaná aj skladačka.

Večernú archijerejskú liturgiu, ktorá v miestnom cyrilo-metodskom chráme zjednotila veriacich i rehoľníkov slávil vladyka Milan. V kázni o. Jozef Jurčenko, CSsR nabádal prítomných k otvoreniu sa pre Krista, ktorý má moc zvíťaziť nad zlom v ľudskom živote. Súčasne varoval pred modernými psychologickými metódami, ktorými mnohí nahrádzajú osobný náboženský vzťah. Pri konci sv. liturgie vladyka Milan otvoril Rok kňazov na eparchiálnej úrovni a vyzval kňazov k prehĺbenému prežívaniu svojej kňazskej identity. S predstaviteľmi reholí pôsobiacich na území eparchie potom viedol pastoračný dialóg. Sobotný program zakončila eucharistická pobožnosť.

V nedeľu 5. júla sa veriaci mohli prvýkrát zapojiť do krásnej modlitby Akatistu k sv. Cyrilovi a Metodovi. Slávnostnú archijerejskú liturgiu celebroval arcibiskup Cyril Vasil' z Ríma. Spoluslúžili vladyka Ján Babjak z Prešova a vladyka Milan Chatur. V kázni vladyka Cyril poukázal na pravý zmysel cyrilo-metodskej tradície, spočívajúci v budovaní osobného vzťahu človeka s Bohom a z toho vyplývajúcej ľudskej dôstojnosti. „Dedičstvo otcov je prienik do zmyslu ľudskej existencie. Len v spojení s Bohom môžeme zachovať pravú ľudskú i kresťanskú dôstojnosť, na ktoré sa dnes veľmi útočí. Preto cieľom našej slávnej cyrilo-metodskej tradície je Kristus. Ak prijmeme Kristovo poslanstvo dosiahneme pravý rozvoj svojho života a raz aj večnú spásu,“ povedal vladyka. Po liturgickom Veľkom vchode nasledovala kňazská vysviacka troch diakonov Košickej eparchie.

Vkladaním rúk vladyka Milan sprostredkoval sviatostnú milosť a kňazskú dôstojnosť Jánovi Čižmárovi, Tomášovi Haburajovi a Jánovi Sabolovi. V závere slávnosti veriacich povzbudil aj prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak.

Liturgie na slávnosti obohatili svojim spevom zbory zo Sečoviec a Košíc ako aj skupinky mladých. Slávnosť priniesla prítomným uvedomenie si vlastnej kresťanskej identity a úprimnú radosť zo spoločenstva Cirkvi, pod vedením jej pastierov.

Michal Hospodár

Nový opát v Jasove

Konvent premonštrátov v Jasove, pod vedením generálneho opáta Thomasa Handgrätigena O. Praem, si dňa 7. 7. 2009, zvolil zo svojich členov nového opáta na obdobie šiestich rokov. Novým opátom sa stal P. Ambróz Martin Štrbák O. Praem., doterajší rektor Kostola Najsvätejšej Trojice v Košiciach.

Martin Štrbák

Don Štefan Šilhár SDB si pripomenul 50 rokov kňazstva

Na sviatok vierozvestov sv. Cyrila a Metoda si v Pezinku – rodnej filiálke Cajla pripomenul 50 rokov kňazstva saleziánsky kňaz, vysokoškolský pedagóg a dlhoročný sprievodca pútnikov v Ríme don Štefan Šilhár SDB. Sviatosť kňazstva prijal v cudzine, aj primície slávil v Bazilike Panny Márie Pomocnice v Turíne, ďaleko od domova a bez prítomnosti príbuzných. Primičnú sv. omšu v rodnej Cajle mohol sláviť až v roku 1968.

Slávnostnej sv. omši v záhrade Kostola Povýšenia sv. Kríža na Cajle predsedal sám jubilant za prítomnosti spolubratov saleziánov a sestier saleziánok. Jubilant slávil sv. omšu vo svojom primičnom ornáte a so svojím primičným kalichom, ktorý v liturgickom sprievode priniesli družičky v cajlanskom kroji. Slávnostným kazateľom bol emeritný biskup Mons. Štefan Vrablec, ktorý je saleziánskym odchovancom a s jubilantom dlhý čas spolupracoval v Slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Oboch vzácnych hostí na Cajle privítal pezinský farár vdp. Ján Ragula. Na záver sa jubilantovi prihovoril saleziánsky provinciálny vikár don Jozef Izold, ktorý mu odovzdal ako dar štólu s vyobrazením Don Bosca.

Peter Sandtner